

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.4/18
Улица Катанићева бр.15
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Бојана Мишића, председник већа, судија поротника Петре Петровић и Станије Мильковић, чланови већа, са записничаром Елизабетом Арсовски, у кривичном поступку против окривљеног Анастасијевић Бранка, због кривичног дела убиства у покушају из чл. 113 у вези члана 30 КЗ, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кто.бр.27/16 од 11.02.2016. године, након главног и јавног претреса одржаног дана 19.02.2018. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Огњена Ђукића, окривљеног Бранка Анастасијевића, браниоца адв. Иване Пузовић и пуномоћника оштећене адв. Кристине Костић, једногласно је донео и дана 21.02.2018. објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени **БРАНКО АНАСТАСИЈЕВИЋ**,

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 21.12.2015.године у 05,00 часова, у Београду, у улици [REDACTED]

[REDACTED], стан бр. [REDACTED] при чему му је способност да схвати значај свога дела и управља својим поступцима била смањена, али не и битно јер је био у стању лакше до средњег степена пијанства, покушао да лиши живота оштећену [REDACTED], на тај начин што је по претходном договору са оштећеном, око 00,50 часова дошао до стана на наведеној адреси у коме она станује као подстанар и након неколико сати боравка у стану и дуже вербалне расправе са оштећеном са којом је од краја септембра месеца био у емотивној вези коју је оштећена желела да прекине, а што окривљени није прихватао, ножем дужине сечива 13,5 цм задао јој секотину коже и поткожног меког ткива на левој бочној и делом предњој страни врата облика латиничног слова "L" са хоризонталним краком дужине 9 цм и усправним краком дужине 2,7 цм, од чега је оштећена пала на под, потом је ударио два пута песницом у пределу главе, од чега је оштећена задобила нагњечину коже десне половине чеоног предела и потом истим ножем, док се оштећена рукама и ногама бранила од његовог напада нанео: убодину левог дојкиног предела дужине око 1 цм чији се канал завршавао у поткожном меком ткиву, убодину левог бочног прсног предела на граници са дојкиним пределом дужине 2 цм, убодину са секотином левог бочног трбушног предела дужине око 3,5 цм, секотину у пределу доње четвртине предње стране леве надлактице дужине 7 цм, убодину коже надланено-лактичне стране леве подлактице на споју средње са горњом трећином, дужине око 1 цм, плитку режњасту секотину коже на потплатној страни дисталног члана трећег прста десног стопала дужине око 3,5 цм, убодину у пределу предње стране десне надлактице у њеној доњој четвртини дужине око 0,8 цм, убодину са секотином дланено-жбичне стране десне подлактице, дужине око 5 цм, убодину са секотином десне подлактице дужине око 4 цм које ране на десној подлактици су биле праћене повредом лактичног и живаца прстију, те засецавањем тетива и мишића прегибача прстију десне руке, секотину палца десне шаке праћену повредама тетива и живаца, које у укупном (збирном) дејству и у време наношења представљају тешку телесну повреду, а након наношења повреда изашао из стана оштећене, а био је свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме је извршио кривично дело убиства у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ.

Па суд окривљеном применом наведених законских прописа и одредби чл.4, 42, 45, 54, 56, 57 и 60 ст.1 КЗ

за ово кривично дело претходно утврђује казну затвора у трајању од 4 (четири) године

На основу чл.68 ст.1 и 67 ст.3 КЗ

Узимају се као утврђене казне затвора у трајању од 6 (шест) месеци по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.02.2017. године и у трајању од 4 (четири) месеца по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.09.2016. године, при чemu се условне осуде у овим пресудама опозивају,

Те га на основу чл.60 ст.2 тачка 2 КЗ и 63 КЗ,

О СУЂУЈЕ

На јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 9 (девет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 21. децембра 2015. године до 03. јула 2017. године, као и на издржавању мере забране напуштања стана почев од 03. јула 2017. године па надаље.

На основу чл. 4, 78 и 87 КЗ, ИЗРИЧЕ СЕ

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

И то:

Нож дужине 28 цм, дужине сечива 13,5 цм са дршком плаве боје.

Оштећена [REDACTED] се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парницу.

Обавезује се окривљени Бранко Анастасијевић да накнади трошкове кривичног поступка у висни од 86.372,37 динара и паушала суду у висини од 25.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

О бразложење

Опружницом ВЈТ у Београду Кто. бр. 27/16 од дана 11.02.2016. године окривљеном Бранку Анастасијевићу стављено је на терет извршење кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ.

У току поновног доказног поступка суд је саслушао окривљеног Анастасијевића, а на сагласан предлог странака прочитao исказе сведока оштећене [REDACTED] из истраге од 14.01.2016. године и са главних претреса 11.07.2016. године, 14.12.2016. године и 22.06.2017. године, прочитao исказе сведока [REDACTED] из истраге и са главног претреса дана 14.12.2016. године, исказ сведока [REDACTED] са главног претреса дана 14.12.2016. године, судских вештака др Александра Милошевића и др Ђорђа Алемпијевића са главног претреса дана 14.12.2016. године, записник о испитивању судског вештака др Драгана Јечменице ван главног претреса дана 05.06.2017. године и извршио увид у писмене доказе који се налазе у списима предмета и то: извештај о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну крим.технику УКП-ПУ за град Београд кт.бр.100-33-11/2015, Ку.22602/2015 од 21.05.2016. године са легендом о скици лица места, отпусну листу са епикризом КЦ Србије-УЦ-Клинике за ургентну хирургију С.15523/15 од 05.01.2016. године, извештаје лекара специјалисте УЦ бр.протокола По.178749/15 од 21.12.2015. године и По.178814/15 од 21.12.2015. године, налаз и мишљење судског вештака др Александра Милошевића од 21.01.2016. године, налаз и мишљење Института за судску медицину "Милован Миловановић" о врсти, тежини и механизму настанка

повреда Дел.бр.18/16 од 02.02.2016. године са допуном од 06.02.2017. године судских вештака др Драгана Јечменице и др Ђорђа Алемпијевића, документацију (15 фотографија лица места улица [REDACTED], од 21.12.2015. године, снимљених на ЦД), извештај из казнене евиденције за окривљеног, правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду [REDACTED] и [REDACTED]. Све изведене доказе суд је сходно члану 16 став 2 ЗКП ценио непристрасно, са једнаком пажњом, утврђујући чињенице које терете или иду у корист окривљеном и у смислу члана 419 став 2 ЗКП ценио их појединачно и у вези са осталим доказима, те је поштујући одредбу члана 462 став 3 ЗКП утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Бранко Анастасијевић као осумњичени изведен је Вишем јавном тужилаштву у Београду дана 21.12.2015. године где је на записнику Кти. 405/15 констатовано, након саопштавања његових права и поверљивог разговора са изабраним браниоцем да своју одбрану због здравственог стања није том приликом изнео, а на записнику је изнео да има завоје на зглобовима обе руке за шта је рекао да му је лекарска помоћ пружена истог дана у Ургентном центру.

На главном претресу дана 08.06.2016. године оптужени Бранко Анастасијевић негирао је наводе из оптужнице и описао да је оштећену [REDACTED] упознао почетком септембра 2015. године када је почeo да ради у ресторану "Тихас" где је била менаџер. Тог месеца су почели да се забављају и отпочетка се чудно понашала, често мењала расположења. Неколико дана би било све у реду, а онда би одједном кренула да говори како не може више са њим, да има много проблема на послу и да јој не треба још један и када би и раскинули она би звала исто вече да се извињава и да дође код ње. Тако су били заједно негде до средине новембра са крајним прекидима, а у новембру су одлучније раскинули, али су наставили да се виђају, поготово на послу. Дане 20.12.2015. године, видели су се на послу и договорили да дође код ње на кафу и да попричају. Он је дошао код ње после прве смене која се завршила у поноћи. Ту је био око 01,00 час око поноћи 21.12.2015. године. Он је знао, јер му је она то рекла пре долaska, да је код ње смештена њена другарица из Польске [REDACTED], а и сама [REDACTED] му је наговестила да треба да буду тихи. Када је дошао код ње, све је било нормално, причали су, пили вино, слушали музiku са "Youtube" када је [REDACTED] наједном променила расположење и кренула да га удара у груди, почела да виче на њега да изађе из куће. Он је кренуо да се облачи када је обукао јакну, извадио из јакне нож који му је стајао испод пазуха у јакни, у намери да одглуми пред њом да ће да исече вене ако не реше тај проблем, јер не може да иде кући и да не зна на чему је и тражио да му пружи још једну шансу. Како је он извадио нож и кренуо то да говори, она је кренула ка њему и ухватила се за нож и почели су да се око њега отимају. Он је нож држао нормално у десној руци са сечивом изнад палца, а она га је једном руком ухватила за његову леву руку, другом је ухватила за сечиво ножа и практично вукла ка себи у намери да га отмеси од њега. Веома кратко, неколико секунди они су вукли за тај нож, она га је нечим ударила у предео око левог ока, те је око почело да му сузи и зна да су убрзо након тога обое пали на под, он је устао, она је и даље била на поду, када је устао и даље му је био нож у руци, па га је рефлексно бацио на под, кренуо да изађе из стана. Видео је да је посечен у пределу изнад десне шаке односно и да левој подколеници. Када је хтео да изађе из стана одједном се створила [REDACTED] која му је одједанпут пришла и гурнула га је, где је он рефлексно одреаговао и одгурнуо и њу назад и после тога изашао из

стана. По изласку из стана гледао је како да дође кући, зауставио је једну патролу на [REDACTED] којој је објаснио о чему се ради и шта се десило и они су му рекли да уђе у ауто јер морају да га приведу. Приликом саслушавања на питање свог браниоца одговорио је да нож носи уназад пет до шест година од када има проблем са екипом у крају где живи [REDACTED]. Постоји судски поступак још од 2011. године против њега за насиљничко понашање пред Првим основним судом у Београду, због сукоба са тим момцима. На питање тужиоца навео је да се патроли представио ко је и зашто их је зауставио, а они су рекли да за тај догађај већ знају. На питање председника већа навео је да је висок 188 цм, тежак 96 килограма и тренира борилачке вештине дugo година, између остalog кик бокс, циуциу и спрема се MMA уназад око 8 година.

По промени председника већа, оптужени је саслушан и на главном претресу дана 22.06.2017. године и том приликом је изјавио да не признаје дело које му се ставља на терет, да остаје при својој одбрани датој на главном претресу 08.06.2017. године. На питање заменика јавног тужиоца одговорио је да се не сећа после годину дана зашто је понео нож из ресторана, а на питање председника већа, изјавио је да му је жао што се све тако десило, да би променио све сада да може, да му је већ довољна казна што не виђа сина и да ће се вратити свом послу када се све ово заврши. Навео је да са [REDACTED] више нема додирних тачака и да ће његови платити накнаду штете уколико иста буде одређена.

Оштећена [REDACTED] испитана је као сведок у истрази дана 14.01.2016. године и том приликом је Јавном тужиоцу, у присуству браниоца изјавила да је Бранка Анастасијевића упознала у ресторану у коме су заједно радили и била је са њим у вези од краја септембра прошле године. После краћег времена желела је да прекине ту везу јер је схватила да нема перспективу, али Бранко то није могао да прихвати. Критичног дана 20. децембра они су били у контакту, Бранко је инсистирао да дође код ње кући што њој није одговарало јер је имала госта, своју другарицу из Польске која је код ње боравила у стану. Међутим, на Бранково инсистирање рекла је да он дође увече како би му још једном мирно објаснила да жели да прекине везу са њим. Дошао је око 01.00 сат после поноћи, седели су и разговарали, он је тражио да се на неки начин мирно поздраве, говорио је да иде на пут, да му је стало да она после свега буде срећна и имала је утисак као да се од ње оправшта. Изјављује да се ту забринула, знајући да Бранко има дете и покушавала је да му објасни да је млад, да је живот пред њим и да не схвата све тако трагично. Схвативши да је прошло дugo времена и да седе већ сатима, инсистирала је да жели да он оде, да жели да спава и у том моменту се Бранко некако изменио. Питао ју је да ли она жели да му пружи још једну шансу и тражио је чашу воде. Након што му је сипала воду и окренула се ка њему видела је да је из јакне извадио нож који је био мањих димензија и изгледао као да је доста коришћен. Прву рану коју јој је задао била је рана са леве стране њеног врата, док је покушавао да се одбрани задао јој је ударац песницом у главу од чега је задобила нагњечење лобање, а потом ју је повредио по десној руци, а потом и по левој руци у пределу stomaka и леве дојке и задобила је повреду прста на десној нози. Почела је да дозива [REDACTED] које је била у другој соби и то када ју је Бранко пустио, али не може да се сети како и зашто ју је Бранко пустио и кренуо ка улазним вратима. [REDACTED] је ушла у собу где се она налазила, била је уплашена, оштећена изјављује да је успела да остане присебна, позвала Хитну помоћ која је дошла убрзо и одвезла је у Ургентни центар. [REDACTED] јој је после рекла да је

видела Бранка код улазних врата, да ју је он одгурнуо и рекао нешто у смислу "Ма нисам јој ништа урадио само сам је гурнуо". Бранка се није плашила, били су у свакодневном контакту, а на основу онога што је говорио и како се понашао више се плашила за њега, имајући утисак да ће себи да науди. Десетак дана пре критичног догађаја Бранко је био код ње у стану и када је кренуо да иде, док је закопчавао јакну, видела је нож, дужи нож од овог којим ју је повредио. Она му је тај нож узела и питала га шта ће му, уплашила се да не повреди себе, а он је одговорио да је нож купио мајци, поклон за рођендан. Нож је остао код ње у фиоци. Са њим је проблем увек настајао када се спомињао њихов раскид. О томе је разговарала са другарицом [REDACTED] којој је прочитала и све Бранкове поруке које је сачувала, као и [REDACTED] која га је срела пар пута и којој се обраћао са молбом да утиче на њу да остану заједно. На посебно питање браниоца описала је да је Бранко те вечери попио две чаше вина, да иначе не пије алкохол и када је дошао изгледао јој је нормално. На питање браниоца да ли може да му појасни да ли је имала утисак да ју је Бранко пустиса оног тренутка када је постао свестан шта ради одговорила да је да не зна да ли ју је Бранко пустиса јер је мислио да је "готова" или из неког другог разлога, можда је пала у несвест, не може да се сети.

На главном претресу дана 11.07.2016. године није имала ништа да дода томе што је изјавила у истрази, а на одбрану оптуженог изјавила да је да то није тачно. На питање јавног тужиоца изјавила је да је висока 174 цм, у време догађаја била је тешка 67 килограма. На питање свог пуномоћника навела је да има нелагодности у пределу лица и врата од повреде на врату, када је промена времена и смањен јој је осећај у том делу тела. На питање браниоца додала је да је Бранко код ње у стану боравио до 05.00 сати ујутру пар пута су се пољубили, један део вечери при kraју догађаја лежали су на кревету слушајући музiku, а он му је рекла да најзад иде кући када је видела да је 05.00 ујутру и онда се десио догађај како је описала. Током напада изгубила је свест и када је дошла себи лежала је на поду, осетила је како крвари из врата лево, звала је [REDACTED] чула неке звуке као да се нешто дешава у предсобљу код улазних врата и убрзо је [REDACTED] дошла из тог правца до ње. Остала је код тога да не зна разлог што ју је Бранко пустиса, али очигледно јесте. Кривичном гоњењу се придружила и истакла имовинско правни захтев.

На главном претресу 14.12.2016. године је на додатна питања, пре свега председника већа навела да једино може прецизно да каже да је задобила прву повреду на врату, кружним покретом руком окривљеног у којој је држао нож, била му је окренута леђима да сипа чашу воде и он је ухватио за главу отпозади једном руком, а другом руком је повредио по врату. Онда је пала у несвест, од тог момента губи памћење, нашла се на поду и Бранко је ударио два пута песницом у главу. Када је повратила свест десном руком се ухватила за леву страну врата где је имала повреду и притисла је да заустави крварење. Не сећа се детаљно, окривљени је било у неком полунаргнутом положају изнад ње, не може тачно да опише његове покрете на начин који је држао нож. Приметила је да је комплетна гардероба била крвава.

На последњем главном претресу дана 22.06.2017. године оштећена је поновила да је негде у један сат после поноћи окривљени дошао код ње, да је [REDACTED] спавала, да су њих двоје разговарали и да је он желео да поново буду заједно, што је она одбила, да је он попио две – три чаше црвеног вина и кренуо да

се оправшта од ње, да плаче па га је она, забринута да себи не науди, убеђивала да она није једина девојка на свету и томе слично. Када су се стишли, заспала је и када се пробудила видела је да је он још ту, што ју је изнервирало, па га је питала "Хоћеш ли да изађеш и да ме оставиш на миру?", а он је тражио да му да чашу воде, те је и отишла да му да, а када се окренула ка њему, напао ју је. Прво је добила рез по врату, па је пала, затим ју је ударио песницом два пута у главу са десне стране, а за остале повреде и шта се после дешавало се не сећа, не зна када ју је пустио и када је отишао. На питање заменика ВЈТ у Београду изјавила је да су се они и раније виђали и да је све било у реду, да никада пре овога према њој није био груб нити агресиван, али јој је слao свакакве поруке. На питање браниоца окривљеног изјавила је да није очекивала његов напад и да се вероватно инстинктивно бранила. На питање председника већа одговорила је да је осим повреда на глави, трупу и рукама, имала и једну повреду на прсту десног стопала, вероватно стога што је пала на леђа и бранила се. На питање пуномоћника оштећене одговорила је окривљени напао у тренутку да је када је сипала воду и кренула да се окреће уназад ка њему, стајао је дијагонално од њене десне стране и није се сасвим лицем окренула ка њему.

Сведокиња [REDACTED] је на записник јавном тужиоцу дана 21.12.2015. године, а при чему је у потпуности остала и на главном претресу дана 14.12.2016. године, изјавила да живи у Пољској, а у Београд често долази јер овде има младића и пријатељицу [REDACTED]. Пре неколико дана поводом њеног рођендана дошла је код [REDACTED] и одсела у њеном стану. Те вечери њих две су седеле у стану и причале и током целог поподнева. [REDACTED] су на мобилни телефон стизале СМС поруке које јој је упућивао Бранко Анастасијевић, безброј порука током неколико сата. [REDACTED] је све те поруке читала, неке од њих јој је и показала. Нпр. "[REDACTED], молим те само да попричамо, хоћу само да те загрлим и пољубим, нећеш бити ни са ким осим са мном, доћи ћу". [REDACTED] на те поруке није одговарала, а онда је Бранко звао неколико пута, она није на позиве одговарала на крају се ипак јавила, углавном је ћутала, чула је да Бранко са друге стране нешто прича и она је рекла када је завршила разговор "Добро, пусти га, доћи ће после 12 када заврши посао". Сведокиња изјављује да је оштећена знала да је она против тога да га уопште пушта у стан. После неког времена сведокиња је отишла у другу собу да спава. Чула је интерфон када је било око 00.50 часова и чула је да је Бранко ушао у стан. Чула је да га је [REDACTED] одмах питала зашто долази када зна да је [REDACTED] ту и захтевала је од њега да одмах оде из стана. [REDACTED] је покушавала да заспи, али будила ју је свађа између њих двоје. Није чула све о чему су причали, али је јасно чула да му је [REDACTED] рекла "Бранко, зар не видиш да не желим да будем са тобом, ти си психички болестан, треба да се лечиш" и Бранко јој је одговорио "Ја те волим и молим те да само ову ноћ будемо заједно". Све је то трајало око 2 сата, после тога сведокиња није ништа чула и мислила је да је Бранко отишао. Тада је сведокиња заспала, а онда је чула неки звук као да нешто пада на под, чула је и [REDACTED] врисак и да је дозива [REDACTED], доћи" и схватила је да је Бранко још увек ту па је устала из кревета и повикала "Бранко, пусти је". Изашла је из собе у којој је спавала и видела Бранка како стоји поред улазних врата и покушава да их откључча, није хтела да га пусти да изађе из стана док не види шта је са [REDACTED] па га је одгурнула, а Бранко је онда одгурнуо њу тако да је пала на под у купатилу и рекао јој је "Ништа јој нисам урадио, само сам је гурнуо", те је откључао врата и изашао. У дневној соби видела је [REDACTED] која се држала за врат и шетала по соби, рекла јој је да је не гледа јер је сва крвава.

Позвала је Хитну помоћ [REDACTED] је дала своју адресу. Свуда по стану је било крви, по зиду у ходнику, на поду и на кревету и [REDACTED] била сва крвава. [REDACTED] је остало у стану са полицијом пошто је Хитна помоћ одвезла [REDACTED]. Описала је да је Бранка први пут видела неколико дана пре [REDACTED] рођендана који је 12. децембра, срела га је на вратима када је излазио из [REDACTED] стана, [REDACTED] јој је показала један црни кухињски нож и рекла "Види шта је донео". Истог дана после сат времена Бранко је поново дошао и тада је [REDACTED] са њом разговарала, на његово инсистирање јер је желео да прича о његовом и [REDACTED] односу и молио ју је да утиче на [REDACTED] да буде са њим и рекао да у ресторану у коме раде њих двоје је оговарају да је била у вези са различитим мушкарцима, али да он у то не верује и да је највише на свету воли. О Бранку зна из [REDACTED] приче, да га је упознала у ресторану у коме она ради као менаџер, да се самоиницијативно уселио у њен стан иако она то суштински није желела, а [REDACTED] је говорила да је у Бранка можда била заљубљена, али да га сада више мрзи после свега што јој ради, зато што је љубоморан. Сетила се да јој је [REDACTED] рекла да тога дана када је Бранко дошао код ње и донео нож, а пре Мартининог доласка у стан, Бранко се наводно онесвестио, да се затварао у купатило јер наводно хоће да се убије због ње. На посебно питање браниоца одговорила је да није видела да ли је Бранко крвав, али да када је њу гурнуо рукама на њеној гардероби није било крви, тако да претпоставља да су по ходнику и по дневној соби били трагови од [REDACTED] крви за коју је видела да крвари. Протекло је кратко време можда неколико секунди када је чула звук налик на ударац па [REDACTED] дозивање, те је устала из кревета и истрчала из собе и видела Бранка испред улазних врата.

По предлогу оштећене саслушана је сведокиња [REDACTED] која је на главном претресу дана 14.12.2016. године изјавила да познаје и окривљеног и оштећену јер ради заједно са њима у ресторану "Тихас" и зна да су били у емотивној вези, што су они у почетку крили и да 21.12.2015. године нису више били заједно. О самом догађају нема непосредних сазнања, томе нису претходили неки несвакидашњи догађаји. Једино што се скоро све време дешавало Бранково јесте понашање јер није могао да преболи то што [REDACTED] више неће да буде са њим па јој је бесомучно слao поруке на телефон, долазио код ње на рођендан и није хтео да оде. Њој је [REDACTED] све то показивала, те је она [REDACTED] саветовала да га откачи, али она је хтела на фин начин - разговором да му објасни да не жeli више да буде са њим. Једино што су приметили је да када су чули за догађај, сутрадан су пребројавали ножеве у кухињи и видeli да фали један нож за пангловање. Пошто јој је приказан нож на фотографији број 8 на страни 83/27 списка предмета у фотодокументацији, сведокиња је изјавила да је то тај нож који је она купила у Metrou и има плаву дршку и служи за скидање меса са костију и изузетно је оштар. Не зна да ли је наведени нож у кухињи био у недељу међу осталим ножевима или је већ тада био нестао. На питање браниоца одговорила је да, колико зна њих двоје су раскинули у новембру и након тога је он слao те поруке. Њих двоје су се на послу виђали свакодневно а видели су се и за њен рођендан 12. децембра, а други пут 21. децембра 2015. године. Колико зна [REDACTED] се њега није плашила. Познато јој је да је [REDACTED] такође преко порука, а и непосредно, тражила од Бранка да престане да јој шаље поруке. На питање председника већа описала је да су се те поруке кретале у разноразним тоновима, поручивао је да он њу воли и да жeli да буде са њом до kraja живота, а и да ћe себе убити што она не жeli да буде са њим, па и да ћe он убити њу што не жeli да буде са њим. Разне врсте поруке су се смењивале. Дешавало се да [REDACTED] за sat

времена добије и 30 порука од њега. Интересантно је што јој је слао поруке док су били сви заједно у ресторану и [REDACTED] би јој поруке показала. а Бранко је критиковао што је [REDACTED] сведокињи показала поруке.

На месту догађаја извршен је увиђај почев од 06.30 до 09.30 дана 21.12.2015. године од стране Одељења за оперативну криминалистичку технику УКП ПУБ, где је сачињен извештај, скицирано место догађаја, а и фотографије. Поред кревета у соби уочен је нож, видљив на Ф7 и Ф8, а описан да је дужине 28 цм, дужине сечива 13,5 цм са видљивим траговима црвене течности налик на крв, док су трагови у виду капљица и брисотина који су у извештају о форензичком прегледу лица места описани и обележени бројем 2 видљиви посебно на фотографијама 6, 9, 10 и 11.

Оштећеној [REDACTED] помоћ је указана у Ургентном центру Клиничког центра Србије и то дана 21.12.2015. године почев од 06.19 часова прво на Амбуланти за реанимацију, а потом од 07.07 часова на Општој хирушкој амбуланти, да би на лечењу била на Одељењу опште хирургије, све до 05.01.2016 године када је уз отпусну листу, у добром општем стању отпуштена са клинике. У отпусној листи описане су задобијене повреде, а на основу напред наведених прикупљених доказа и посебно ове медицинске документације уз Клинички судско-медицински преглед оштећене дана 22.01.2016. године судски вештаци проф др Драган Јечменица и Ђорђе Алемпијевић, специјалисти судске медицине, дали су свој налаз и мишљење примљено у ВЈТ у Београду дана 02.02.2016. године. У њиховом мишљењу наведене су и описане следеће повреде: нагњечина коже десне половине чеоног предела, секотина коже и поткожног меког ткива на левој бочној и делом предњој страни врата облика слова Л латиницом са хоризонталним краком дужине 9 цм и усправним краком дужине 2,7 цм, убодина левог дојкиног предела дужине око 1 цм чији се канал завршавао у подкожном меком ткиву, убодина левог бочног прсног предела на граници са дојкиним пределом дужине 2 цм, убодина са секотином левог бочног трбушног предела дужине око 3,5 цм, секотина у пределу доње четвртине предње стране леве надлактице која је била попречно постављена лучног изгледа дужине 7 цм, убодина коже надланено-лактичне стране леве подлактице, на споју средње са горњом трећином дужине око 1 цм, плитка режњаста секотина коже на потплатној страни дисталног члanka трећег прста десног стопала дужине око 3,5 цм, убодина у пределу предње стране десне надлактице у њеној доњој четвртини дужине око 0,8 цм, убодина са секотином до дланено-жбичне стране десне подлактице дужине око 5 цм, убодина са секотином десне подлактице дужине око 4 цм праћена повредом лактичног и живаца прстију, те засецачем тетива и мишића прегибача прстију десне руке и секотина палца десне шаке праћена повредама тетива и живаца. Вештаци су посебно издвојили нагњечину коже десне половине чеоног предела као нанесену дејством тупине механичког оруђа у шта се може убројати ударац песницом, коленом, лактом и слично. С обзиром на своју локализацију не може се искључити могућност да је ова повреда могла настати и механизmom пада контактом тог дела главе са каквом чврстом подлогом. Све остале наведене повреде су секотине и убодине нанесене вишеградним дејством шиљка и/или оштрице активно замахнутог механичког оруђа у шта се може убројити и дејство ножем. Појединачно посматрано свака од напред наведених ових повреда је настала најмање једнократним дејством повредног оруђа, све укупно са најмање 11 удараца ножем. Нема медицинских елемената на основу којих би се могао

извесни поуздан закључак о редоследу њиховог појединачног наношења. Секотине и убодине локализоване у пределу врата, трупа, обеју надлактица, леве подлактице и прста десног стопала представљале су свака за себе појединачно, процењене и у време наношења лаку телесну повреду. Свака од повреда десне подлактице у склопу којих је дошло до повређивања тетива, површиних и дубоких мишића савијача, те живача, представљене су као појединачно процењене и у време наношења тешку телесну повреду. Процена о степену евентуално заосталих трагова и последица у функцији десне шаке и прстију исте као и степена естетске изменености могућа је ток по окончању поступка лечења и рехабилитације. Све повреде које је Зорина Тодосић задобила у предметном догађају представљале су у укупном /збирном/ дејству и у време наношења процењену тешку телесну повреду.

На главном претресу дана 14.12.2016. године судски вештак др Ђорђе Алемпијевић је при свом налазу и мишљењу остао, а пошто је непосредно чуо сведочење оштећене изјавио је да је исто у складу са документације односно описаним повредама, односно није у супротности са вештачењем и до повреде је могло настати на начин како је то оштећена изнела, описавши да док је лежала на поду, да је окривљени стајао погнут изнал ње, над њом висе са њене леве стране и да је у том положају наставио са нападима, што је у потпуности у складу са локализацијом повреда које је иста задобила на трупу са леве стране тела, нерачунајући повреде на екстремитетима које су очигледно биле одбрамбене. О интензитету силе која је била потребна да се веома оштром ножем нанесу овакве повреде не би могао да се изјасни, обзиром да се радило о једном динамичном догађају где се оштећена активно бранила. Посебно је у вези са повредом врата објаснио да се артерије и вене налазе са обе стране врата, негде на дубини од највише 3 цм од површине коже. Сама кожа и поткожно ткиво имају по сантиметар и по у зависности од контитутуције након чега следи зид од мишића између чијих спонова се налазе ови крвни судови. Приликом наношења повреде на врату није дошло до повређивања органа врата и великих крвних судова, ова повреда је квалифицирана као лака телесна повреда. По локализацији она је таква да је могло доћи до тежих повреда, смртоносних у случају пресецања великих вратних крвних судова, где би дошло до искрварења без могућности да се смртни исход спречи лекарском интервенцијом. Везано за повреде оштећене као тешке телесне - повреде десне подлактице и десне шаке где је дошло до повређивања тетива и живача и да нису збринуте на време медицински, не би биле опасне по живот. Приликом вештачења др Јечменица и он нису имали увид у одбрану окривљеног, пошто је до тада није ни изнео. Пошто му је предочена одбрана окривљеног на записнику од 08.06.2016. године вештак је изјавио да би се на начин како јс то окривљени описао могло прихватити да је дошло до настанка повредине секотине палца шаке, али има повреда које се на начин како је то он описао не би могао оценити могућим, као што је убодина са секотином десне подлактице. Детаљније би се могао изјаснити по прегледу медицинске документације о збрињавању повреда самог окривљеног. Имајући у виду медицинску документацију сматра да ниједна од повреда коју је оштећена задобила није таквог карактера да би њу довела до губитка свести, али то је пре питање за неуропсихијатра. Повреде на екстремитетима за које налази да су одбрамбене су резултат реаговања оштећене на начин на који је мислила да је погодан у намери да од себе одбије напад, а када неко изгуби свест он више не може да се брани нити да изводи било какве радње. Како је већ у вештачењу

наведено вештаци не могу да се изјасне о редоследу повреда и да ли су повреде на екстремитетима настале док је оштећена лежала или стајала. За повреду на врату навео је да је очигледно да је приликом наношења саме ране нож није био у односу на кожу под правим углом већ под оштрим углом, те је самим тим већа дебљина коже јер се сече под правим углом од 90 степени. Сам тај део врата, кожа и подкожно ткиво нису значајно прокрвљени, тако да не би дошло до обилног крварења без пресецања неког од главних крвних судова.

Пошто је од стране Ургентног центра КЦС прибављен извештај лекара специјалисте од 21.12.2015. године за пацијента Бранка Анастасијевића према коме је истом лекарска помоћ пружена у 09.10 часова на Неурохирушкој амбуланти, а потом у 09.19 часова на Општој хирушкој амбуланти у 09.45 часова на Ортопедској амбуланти, у 11.35 часова на Одељењу КТ дијагностике, те потом поново на Неурохирушкој и Општој хирушкој амбуланти, исти судски вештаци су допунили по наредби суда и по службеној дужности дана 07.02.2017. године своје вештачење и поред увида у медицинску документацију извршили непосредни преглед окривљеног дана 02.02.2017. године. Такође је прегледана и оштећена дана 30.01.2017. године. Закључак је вештака на основу података из доступне медицинске документације и прегледа оптуженог да су код њега након предметног догађаја установљене повреде у пределу главе - нагњечина коже у десној половини чеоног предела која није детаљније описана у медицинској документацији у погледу прецизније локализације, величине, облика и других карактеристика, те с обзиром на своју врсту и карактеристике због протека времена знаци ове повреде нису се могли установити при прегледу у фебруару 2017. године. У извештају лекара специјалисте УЦ у Београду не наводи се било каква повреда средњег прста леве шаке, те се ожилјна повреда коже на надланеној страни овог прста установљена приликом садашњег прегледа не може довести у вези са евентуалним повређивањем у време око предметног догађаја из децембра 2015. године. На дланеној страни леве подлактице у доњем делу и у пределу корена шаке међусобно паралелних попречно постављених и површинских секотина коже и поткожног меког ткива између 10 - 14.5 mm и надланеној страни десне подлактице у доњем делу и у пределу корена шаке четири највећим делом међусобно паралелних, претежно попречно постављених, површинских секотина коже и поткожног меког ткива око 5 - 55 mm. Стога је мишљење судских вештака да секотине на дланеним странама подлактица оптуженог упућују на закључак да своје повреде настају као резултат самоповређивања те је мишљење вештака да се предметни догађај није одвијао на начин како је то оптужени описао у својој одбрани. У погледу повреде у чеоном пределу није могуће извођење поузданог закључка. За ову повреду с обзиром на врсту и локализацију не може се искључити ниједна од могућности - да је повреда настала при паду услед удара главом - да је повреда нанесена од неког другог лица активним дејством тупином механичког оруђа, односно ударца нпр песницом, вазном или слично или - да је повреда настала као резултат самоповређивања, нпр ударцем главом у неки предмет или ударцем неким предметом у главу. Непосредним прегледом оштећене из јануара 2017. године за потребе допунског вештачења утврђено је да је палац десне шаке у благој контрактири са немогућности потпуног опружиња - екstenзије уз могућност потпуне флексије у зглобу између чланака, а испитивањем друге моторне функције мишића подлактице, шака и прстију шака обе руке представља директну слабост појединих мишића десне шаке. Све наведено упућује на закључак да у наведеном тренутку код оштећене Тодосић Зорице функција десне

шаке нити десне руке у целини нису у знатној мери нарушене. Мишљење вештака да услед повреде оштећене критичном приликом није уништен или трајно или у знатној мери оштећени или ослабљен иски важан део њеног тела, иако су поједине повреде представљале тешку телесну повреду.

Везано за ову допуну, дана 05.06.2017. године испитан је судски вештак др Драган Јечменица који је том приликом навео да заостале последице које се односе на функцију су описане у тачки 2 закључка стручног мишљења, да је непосредним прегледом закључено да су палац десне руке који се не може у потпуности опружити те да постоји дисректна слабост мишића десне шаке, међутим снага мишића десне руке и шаке није у знатној мери оштећена. Као резултат преузетих мера лечења вештаци су навели да те последице нису довели до трајног и у знатној мери оштећена функције десне шаке. Постоје благе последице повреде. С обзиром да је у последњем електромиографском и неуролошком налазу који је учињен у другој половини односно у јулу 2016. године а који су лекари вештаци имали на увид приликом прегледа [REDACTED] јануара 2017. године, наведено је у том извештају између осталог и да "стимулацијом нервус улнариса десно није регистрован сензитивни потенцијал... ЕМНГ налаз у целини указује на тешку лезију нервус улнариса (лактичног живца), са минималним почетним моторним опоравком". Овај налаз из јула 2016. године у поређењу са резултатима непосредног прегледа указују да је дошло до опоравка функције десне шаке тако да у тренутку вршења прегледа је између осталог констатовано то што је и наведено у закључку суду достављеног мишљења и сведочења 2017. године. Мишљење вештака на то да ли је могуће у перспективи очекивати даљу редукцију последица, је да би на ово питање евентуално коректнији одговор могао да да специјалиста физикалне медицине и рехабилитације који по природи свог посла ради са оваквим и сличним пацијентима. У сваком случају мишљење је вештака да ће у дискретном облику трајне последице заостати јер након завршеног лечења и рехабилитација, а које ће се највероватније огледати у смањеном осећају прстију десне шаке испод места - повреде овог живца, а претпоставља да и способност пружања палца неће моћи бити поново успостављен у мери у којој је она била пре повреде.

Др Јечменица је овакав исказ дао на посебном записнику, сходно члану 404 став 1 ЗКП од дана 05.06.2017. године ван главног претреса, обзиром да је окривљени предложио да се тај претрес не одржи јер он није у задовољавајућем здравственом стању да прати главни претрес, чemu се јавни тужилац није противио. Како је у вези са заказивањем наредног главног претреса за 22.06.2017. године вештак др Јечменица изјавио да је тада на годишњем одмору, што значи да тада не може да дође пред суд, веће је, сматрајући да је исказ вештака важан, а имајући у виду и дотадашњу дужину трајања притвора, наредио да вештака ван главног претреса, а истог дана, 05.06.2017. године испита председник већа, што је и учињено и вештак је, на напред описани начин, испитан у присуству јавног тужиоца, браниоца и пуномоћника оштећене, све према одредбама члана 404 став 1 и 3 ЗКП.

Ценећи одбрану окривљеног Бранка Анастасијевића, суд је прихватио као неспорне наводе да су он и оштећена били у емотивној вези негде до средине новембра, са честим прекидима, да су у новембру 2015. године раскинули и да је дана 21.12.2015. године дошао код оштећене као би попричали о њиховом односу,

имајући у виду да су дати наводи у сагласности са наводима оштећене и сведока Марине Добровске и као такви су и неспорни.

Из међусобно сагласних сведочења оштећене и сведока која су потврђена фотодокументацијом и медицинским вештачењем, произилази несумњив закључак суда о релевантним чињеницама предметног догађаја, будући да су оваквим доказима потврђени наводи оптужнице о кривици окривљеног. Стога је суд исказ оштећене [REDACTED] прихватио у целости, као јасан, истинит и веродостојан и из истог је притом утврдио да је њој окривљени слао разноразне поруке на телефон у којима је молио да се виде и да се помире, јер није могао да преболи то што више не жели да буде са њим, а што потврђују и исказ [REDACTED] која је навела да је [REDACTED] Бранко упућивао поруке са садржајем: “[REDACTED] молим те, само да попричамо, хоћу само да те загрлим и пољубим, нећеш бити ни са ким осим са мном” и исказ сведока [REDACTED] која је навела да је окривљени оштећеној слао поруке у разноразним тоновима у којима је поручивао да је воли и да жели да буде са њом до kraja живота, а и да ће себе убити ако она не буде желела да буде са њим и да ће и њу убити. Из исказа оштећене утврђено је, поред чињеница да је окривљени дошао код ње, да је попио пар чаши вина и да су имали вербалну расправу, и сам начин повређивања. Наиме, утврђено је да је окривљени оштећену напао ножем који је донео са собом, а чињеницу да је овај нож он донео са собом потврђује и сам окривљени и сведок [REDACTED] која је у свом исказу навела како су сутрадан, на послу, приликом преbroјавања увидели да им фали један нож (када јој је показана фотографија ножа сведок је потврдила да се ради о истоветном ножу). Такође, према убедљивом и логичном исказу општега, утврђено је да јој је окривљени пришао са леђа, у тренутку када је сипала воду и кренула да се окреће ка њему, да је стајао дијагонално од њене десне стране и да се није сасвим лицем окренула ка њему, те да јој је прву рану задао са леве стране њеног врата, а да је затим ударио два пута пешицом у главу, нагон чега је она пала и у том положају, бранећи се и рукама и ногама, добила и остale повреде, након чега је Бранко кренуо да одлази, а она успела да дозове своју пријатељицу. Налазом и мишљењем судских вештака проф. др Драгана Јечменице и Ђорђа Алемпијевића потврђено је да су све секотине и убодине, укупно 11, које су установљене код оштећене по пријему у Ургентни центар, нанете дејством шиљка и/или оштрице активно замахнутог механичког оруђа, али редослед њиховог наношења није могао бити установљен. Сходно томе, вештак Алемпијевић се изјаснио да изјава оштећене није у супротности са вештачењем и да је до повреда могло доћи на начин како је то оштећена изнела, тако што је она лежала на поду док је окривљени стајао погнут изнад ње, то јест над њом, више са њене леве стране тела, осим повреда на екстремитетима које су по мишљењу вештака, очигледно биле одбрамбене.

Суд је ценећи исказе сведока, као и писмене доказе исте у потпуности прихватио, с обзиром на то да су дати од овлашћених службених лица, на законом прописан начин, у прописаној форми, да су сагласни са исказима сведока, те да их ни сам окривљени није osporavaо.

Суд је ценио и налаз и мишљења вештака др Драгана Јечменице и др Ђорђа Алемпијевића па је исте прихватио у потпуности јер су исцрпни и у свему дати у складу са правилима струке и науке. Суд такође приhvata да се, само из угла судске медицине, не може извести закључак о редоследу појединачног наношења

повреда насталих дејством повредног оруђа, али је битан редослед радњи коју је окривљени предузео према оштећеној утврдио, како је напред наведено, из њеног логичног исказа при чemu је суд дао предност њеном исказу на главном претресу дана 22.06.2017. године пред промењеним већем у односу на исказе са два ранија главна претреса од 11.07. и 14.12.2016. године на којима је оштећена пре свега изјавила да остаје при својој изјави, тако да су искази са тих претреса мање детаљни и недовољно јасни у односу на чињенице да ли је и када оштећена изгубила свест и памћење, са суд је оценио да су њеним последњим исказом са главних претреса овакве на изглед противречности разјашњене.

Правном оценом овако утврђеног чињеничног стања суд је нашао да су изведеним доказима потврђени наводи оптужнице да је окривљени Бранко Анастасијевић извршио кривично дело убиства у покушају из члана 113 КЗ у вези са члана 30 КЗ, како му је то оптужницом ВЈТ у Београду стављено на терет, јер је дана 21.12.2015. године у 05,00 часова, у Београду, у улици [REDACTED]

[REDACTED] стан бр. [REDACTED] а при чemu му је способност да схвати значај свога дела и управља својим поступцима била смањена, али не и битно јер је био у стању лакше до средњег степена пијанства, покушао да лиши живота оштећену [REDACTED]

[REDACTED], на тај начин што је по претходном договору са оштећеном, око 00,50 часова дошао до стана на наведеној адреси у коме она станује као подстанар и након неколико сати боравка у стану и дуже вербалне расправе са оштећеном са којом је од краја септембра месеца био у емотивној вези коју је оштећена желела да прекине, а што окривљени није прихватао, ножем дужине сечива 13,5 цм задао јој секотину коже и поткожног меког ткива на левој бочној и делом предњој страни врата облика латиничног слова "L" са хоризонталним краком дужине 9 цм и усправним краком дужине 2,7 цм, од чега је оштећена пала на под, потом је ударио два пута песницом у пределу главе, од чега је оштећена задобила нагњечину коже десне половине чеоног предела и потом истим ножем, док се оштећена рукама и ногама бранила од његовог напада нанео: убодину левог дојкиног предела дужине око 1 цм чији се канал завршавао у поткожном меком ткиву, убодину левог бочног прсног предела на граници са дојкиним пределом дужине 2 цм, убодину са секотином левог бочног трбушног предела дужине око 3,5 цм, секотину у пределу доње четвртине предње стране леве надлактице дужине 7 цм, убодину коже надланено-лактичне стране леве подлактице на споју средње са горњом трећином, дужине око 1 цм, плитку режњасту секотину коже на потплатној страни дисталног члана трећег прста десног стопала дужине око 3,5 цм, убодину у пределу предње стране десне надлактице у њеној доњој четвртини дужине око 0,8 цм, убодину са секотином дланено-жбичне стране десне подлактице, дужине око 5 цм, убодину са секотином десног подлактице дужине око 4 цм које ране на десној подлактици су биле праћене повредом лактичног и живаца прстију, те засецачем тетива и мишића прегибача прстију десне руке, секотину палца десне шаке праћену повредама тетива и живаца, које у укупном (збирном) дејству и у време наношења представљају тешку телесну повреду, а након наношења повреда изашао из стана оштећене, а био је свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено. Приликом одлучивања суд је имао у виду и чињеницу да у конкретном случају није наступила смрт оштећене Зорице, односно да је окривљени није лишио живота, али је нашао да између радњи коју је предузео окривљени том приликом и наступеле последице постоји узрочно-последична веза која се састоји у томе да је окривљени ишао за тим да лиши живота оштећену, али су стицајем срећних

околности, као и услед активне одбране оштећене повреде које је окривљени нанео оштећеној резултирале само као тешка телесна повреда, што упућује на то да се у критичном догађају ради управо о квалификованом покушају. Наиме теорија и пракса су становишта да се, уколико је кроз покушај неког тежег кривичног дела довршено неко лакше кривично дело, ипак као квалификација има узети покушај тежег кривичног дела, док је постојање лакшег дела само отежавајућа околност. Имајући у виду да је окривљеном несумњиво познато да се у пределу врата налазе витални крвни судови и да је њиховим засецањем лако могло доћи до искрварења и брзе смрти, окривљени је започео извршење дела, и то тако што је управо на том месту нанео прву повреду, директно упућује на то да је он желео извршење кривичног дела убиства, а да је само његов одустанак у одређеном тренутку резултирао тиме да до такве последице не дође. Колико је окривљени био упоран да наведено дело изврши указује и чињеница да је критичном приликом задао 11 убодина и секотина на телу оштећене, што је трајало одређени временски период, те се у односу на такве околности не може говорити ни о добровољном одустанку, у смислу члана 32 став 2 КЗ, јер су постојале околности, у стапију и енергичној одбрани оштећене (рукама и ногама) услед које је већина њених повреда нанетих оштрицом одрамбене природе, које су знатно отежале и онемогућиле окривљеног да умишљајно започето кривично дело доврши, уз неспорну присутност пријатељице оштећене, сведокиње [REDACTED] у овом стану, при чему је суд имао у виду да је окривљени и иначе сасвим неспорно физички надмоћан над оштећеном као и да је критичном приликом имао врло опасно хладно оружје, а она била гolorука.

Прихвативши исказ оштећене [REDACTED] суд није прихватио одбрану окривљеног да је, док је облачио јакну јер га је оштећена натерала да иде, из јакне извадио један нож у намери да одглуми пред њом да ће да исече вене, и да је како је он извадио тај нож, она кренула ка њему и ухватила се за нож и почели су да се отимају око њега, те да га је, након што су се кратко времена вукли око ножа, окривљена ударила нечим у предео левог ока, услед чега му је засузило око, и да су убрзо пали на под, он је устао, она је и даље била на поду, бацио је нож на под и кренуо да излази из стана, када је видео да је посечен у пределу изнад десне шаке и на левој подлактици. Оваква одбрана окривљеног оцењена је као неуверљива јер на тај начин дати наводи окривљеног не објашњавају пре свега начин повређивања оштећене по врату, а затим ни остале убодине које је оштећена имала по телу, а које су утврђене прегледом у Клиничком центру. Наиме, простом вучом око ножа оштећеној никако нису могле бити нанете повреде на трбуху, дојци, испод прса. За ове повреде вештаци су навели да су настале дејством шиљка и/или оштрице активно замахнутог механичког оружја, што искључује било какву могућност да је оштећена, приликом пада или налетања у борби са окривљеним око ножа могла себи нанети такве повреде. Вештаци су takoђе утврдили да су повреде нанете на екстремитетима оштећене очигледно настале у одбрани, што исто тако говори о томе да оштећена није сама посегнула ка ножу окривљеног већ да је окривљени њим напао. Једина повреда која је могла настати на начин како је окривљени описао јесте повреда скотине палца шаке, али је суд схватања да је, да је и дошло до хватања оштећене за нож, дошло услед одбране оштећене, сматрајући вероватно да је то у критичној ситуацији био начин погодан да од себе одбије напад. Што се тиче повреда окривљеног, за које је тврдио да их је задобио критичном приликом, допунским вештачењем је утврђено да се повреда средњег прста леве шаке и повреда на надланеној страни тог прста, установљена приликом

прегледа вештака, не може довести у везу са повређивањем које би било последица критичног догађаја, из разлога што се такве повреде не наводе у извештају лекара специјалисте Ургентног центра у Београду. Такође је за повреде на дланеној страни леве подлактице у доњем делу и у пределу корена шаке, а које су облика међусобно паралелних попречно постављених и површинских секотина коже и поткожног меког ткива и на надланеној страни десне подлактице у доњем делу и у пределу корена шаке четири највећим делом међусобно паралелних претежно попречно постављених, површинских секотина коже и поткожног меког ткива, вештаци су оповргли да су повреде могле настати из критичног догађаја, већ су мишљења да су такве повреде настале као резултат самоповређивања. Овако утврђене чињенице јасно доводе до тога да је одбрана окривљеног смишљена и срачуната на смањење кривице.

Иако мотив за извршење кривичног дела није битан елемент за субјективни однос окривљеног према кривичном делу, по мишљењу суда умишљај за извршење конкретног кривичног дела проткан је мотивом посесивног односа окривљеног према оштећеној. Овакав однос утврђен је управо из његове упорности да разреши њихов однос иако је она више пута рекла да не жели да буде са њим. Чињеница да је био спреман и да потегне нож на себе, како је он то навео у својој одбрани, која иако није прихваћена у том делу, упућује на то да је био опседнут оштећеном и да није могао да замисли да остане без ње. Овакве ставове потврђују и горе наведени искази сведока и саме оштећене - "...да ће је убити ако не жели да буде са њим". У сваком случају, треба нагласити да овако неспоран емоционални основ поступка окривљеног "из страсти" нимало не оправдава у кривично-правном смислу радње које је преузео против оштећене.

Судски вештак, специјалиста судске психијатрије Александар Милошевић је извршио вештачење из области своје струке и дана 20.01.2016. године, по увиду у списе и након прегледа окривљеног дана 19.01.2016. године у просторијама Окружног затвора у Београду навео да окривљени актуелно не показује симптоме било ког душевног оболења привремене душевне поремећености и душевне заосталости. Његово коришћење алкохола има облике штетне употребе - злоупотребе без развоја синдрома зависности. Ако се његова одбрана узме у обзир, он је у време извршења дела био под дејством алкохола. Алкохолемија се не може са прецизношћу утврдити, али с обзиром на механичке радње које је окривљени преузео критичном приликом највероватније се кретала у интервалу лакшег до средњег степена дејства. У овом стању у наведеним околностима, способност окривљеног да схвати значај свог дела као и могућност да управља својим поступцима је била смањена, али не битно. Како коришћење алкохола од стране окривљеног има одлике штетне употребе - злоупотребе без развоја синдрома зависности, мишљење вештака је да у оквиру казне окривљеном није потребно изрицати меру безбедности обавезног лечења алкохоличара. Вештак је додао да је, по његовом мишљењу окривљени способан да учествује у кривичном поступку.

Ценећи налаз и мишљење вештака др Александра Милошевића, суд је исти прихватио у потпуности као исцрпан и у свему дат у складу са правилима струке и науке.

Одлучујући о психичком односу окривљеног према делу, суд је напао је

окривљени поступао са директним умишљајем, при чему му је способност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима била смањена, али не битно, јер је био стању лакшег до средњег степена пијанства, али је нашао да то није од утицаја на другачије одлучивање, будући да такав вид урачунљивости, не искључује постојање умишљаја. Да је окривљени хтео извршење овог дела упућује и већ поменута чињеница да је говорио да ће убити и себе и оштећену уколико она не буде желела да буде са њим, али и чињеница да је он са собом донео нож и да је већ имао спремно оруђе, које је извадио из јакне, што упућује на то да је он, док га је узимао, ипак имао времена да поразмисли о својим поступцима. Дакле, тиме је искључена могућност да се окривљени услед свађе и препирке дохватио ножа који је стајао на столу или неком од кухињских елемената на дохват руке и афективно нанео тешке телесне повреде које пуком срећом нису резултирале пресецањем аорте и искрварењем. Такође, као што је већ поменуто, чињеница да је окривљени одмах напао и нанео секотину на врату оштећене, знајући као општепознато да на тај начин може оштетити виталне делове тела и усмртити оштећену, упућује на то да је њеног умишљај управо и првобитно био усмерен на извршење кривичног дела убиства, имајући у виду да је након тога оштећеној задао више убодина у пределу прса и трбуха, такође неспорно у близини виталних органа, чија је локација прецизно утврђена и напред описана, а поред ових усмерених повреда да јој је нанео и знатно већи број повреда леве и десне надлактице и подлактице и прстију, и то не само руке, него и ноге, тј. десног стопала. Стога је суд закључио са потпуном извесношћу да је умишљај окривљеног био управо онакав како му је то и стављено на терет оптужнициом тужиоца, а не онакав како је то он наводио у својој одбрани и како је то у завршној речи формулисао његов бранилац, сасвим без чињеничног и правног основа. Постојање директног умишљаја искључује постојање евентуалног умишљаја за убиство, као и било који облик умишљаја за наношење тешких или лаких телесних повреда. На овакав закључак наводи пре свега употреба ножа, довољно великог да се њим неко лиши живота, а за суд је несумњиво да је окривљени донео одлуку да оштећену лиши живота најкасније у тренутку када је схватио да је одбијање оштећене дефинитивно из чега потом произилази закључак да је оваква могућност постојала у свести окривљеног и да је управо из тог разлога са собом, са радног места понео нож, да би га употребио уколико у разговору не приволи оштећену да настави емотивну везу са њим. Стога суд оцењује да се не може са потребном извесношћу утврдити да је окривљени пред почетак напада и у његовом току, све до престанка, пристао на то да оштећену лиши живота, свестан да то може учинити. Јачина његових осећања према оштећеној по оцени овог суда не оставља простора за овакве евентуалности. Потом, имајући у виду да је окривљени неспорно физички надмоћан над оштећеном и да му за савладавање оштећене и није био потребан нож, већ да јој је и голим рукама могао нанети велики физички бол и телесне повреде, или да код ње изазове страх, као казну за његове неиспуњене жеље, а исто тако да је другачијом употребом истог ножа могао да оштећеној, такође за казну због одбацивања и из љубоморе, нанесе такве повреде које би водиле наружавању њеног физичког изгледа, какве није потребно да суд посебно описује, суд поуздано закључује да је спремност и решеност да оштећену лиши живота уколико га дефинитивно одбије код окривљеног постојала и пре њеног доласка у стан у коме је оштећена живела. Чињеница да повреде оштећене по трупу нису биле дубоке и опасне по живот стога може водити само закључку да је то последица тога што се оштећена очигледно бранила и рукама и ногама, што и речитије од њеног исказа говори и бројност њених тзв.

одбрамбених повреда. Са друге стране окривљени није дао никакав уверљив другачији разлог из кога би овај нож понео са собом на састанак са оштећеном. Срећом пре свега по оштећену, након почетне упорности да је лиши живота, судећи по, према судско-медицинском вештачењу најмање једанаест удараца ножем, тј. једанаест једнократних дејства повредног оруђа, окривљени није био до kraja одлучан да своју убилачку намеру спроведе до kraja.

Како суд током поступка није нашао околности које би искључивале кривицу окривљеног Бојана Анастасијевића, то га је огласио кривим и осудио га на казну по закону.

У односу на диспозитив оптужнице суд је извршио мање измене којима није повређен идентитет оптужбе у смислу члана 438 став 1 тачке 8 и 9 ЗКП, а које су стилског карактера и ради потребне веће прецизности, тако што је опис нанетих повреда дао у временском следу њиховог настајања и такође групишући и раздвојивши офанзивне од тзв. одбрамбених повреда и додајући, што произилази из самог описа повреда да се оштећена рукама и ногама бранила од његовог напада. Такође, суд је изоставио и наводе из оптужнице да је окр. "од оштећене затражио чашу воде коју му је оштећена сипала и у моменту када се окренула ка њему...", будући да су без суштинског значаја за ову правну квалификацију. Овом приликом суд напомиње да предлог пуномоћника оштећене да се предметно кривично дело квалификује и окривљени огласи кривим за кривично дело тешког убиства из чл. 114 став 1 тачка 1 КЗ – на свиреп и подмукао начин није могао бити прихваћен ни из формалних ни суштинских разлога јер за такву правну квалификацију нема подлоге у поуздано утврђеним чињеницама.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, суд је имао у виду све околности које утичу на избор, врсту и висину исте, у смислу члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности суд је окривљеном узео у обзир чињеницу да је отац једног малолетног детета, старог око 8 година и да се ради о младом човеку, да је уверљиво изразио своје жаљење, док отежавајуће околности није нашао. Још од већег значаја је чињеница да је кривично дело остало у покушају, у ком случају се казна може ублажити, према ставу 2 члана 30 КЗ, тако да је суд нашао да има места примени института ублажавања казне из члана 56 КЗ, испод границе прописане законом, те је применом члана 57 став 1 тачка 2 КЗ окривљеном одмерио и претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 године. Суд је имао у виду бројност појединачних повреда које је задобила оштећена, али ову околност није узео као отежавајућу, будући да је та чињеница повезана са правном квалификацијом предметног кривичног дела као дела у покушају, као и још постојеће физичке последице по оштећену које нису у тој мери изражене да би билеузете као отежавајућа околност, као што окривљеном није узео као отежавајућу околност његову осуђиваност, јер је у вези са напред наведеним двема пресудама Првог основног суда у Београду применио инситут опозивања условне осуде. Наиме, ове две пресуде постале су правноснажне током трајања притвора и кривичног поступка пред Вишним судом у Београду и овај суд је на основу члана 68 став 1 оценио да не би било основа за изрицање ових условних осуда да се знало за кривично дело убиство у покушају, тако да је, примењујући члан 67 став 3 КЗ као утврђене узео казне затвора у трајању од 6 (шест) месеци по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.02.2017. године и у трајању од 4 (четири) месеца по

правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду [REDACTED] од 14.09.2016. године, при чму је опозвао условне осуде у овим пресудама, те окривљеног на основу члана 60 став 2 тачка 2 КЗ и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 9 (девет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 21. децембра 2015. године, када је слободе лишен, као и на издржавању мере забране напуштања стана почев од 03. јула 2017. године па надаље, према члану 63 КЗ. Суд је нашао да су како појединачна казна затвора за предметно кривично дело, тако и јединствена казна затвора, адекватне степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и индивидуализоване у односу на окривљеног Анастасијевића као извршиоца, неопходне али и довољне за остваривање сврхе кажњавања у специјалној и генералној превенцији и утицају на окривљеног Анастасијевића и друге да кривична дела не чине убудуће, а у склопу опште сврхе кривичних санкција у сузбијању дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, према чл 42 и 4 став 2 КЗ.

На основу чланова 4, 78 и 87 КЗ окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета и то ножа дужине 28cm и дужине сечива 13,5 cm, са дршком плаве боје имајући у виду да је наведени предмет био употребљен за извршење кривичног дела.

Суд је оштећену [REDACTED] ради остваривања имовинско правног захтева упутио на парницу и поред тога што је исти определјен конкретно у висини од 5 милиона динара, према члану 252 ЗКП, будући да би извођење потребних доказа за прецизно одлучивање о истом знатно одувлачило овај кривични поступак у коме је окривљени провео преко годину и по дана у притвору, а вишом силом је дошло до промене у саставу судећег већа те је главни претрес отваран испочетка.

На основу одредбе члана 264 став 1 суд обавезао окривеног Бранка Анастасијевића да надокнади трошкове поступка настале психијатријским и судско-медицинским вештачењем и привођењем на 10 главних претреса, у укупном износу од 86.372,37 динара као и трошкове у виду паушала, у висини од 25.000,00 динара, процењеној према дужини трајања и сложености овог кривичног поступка. Притом је суд имао у виду да је окривљени отац једног осмогодишњег детета, али је нашао да плаћањем трошкова поступка, према материјалним могућностима окривљеног неће бити доведено у питање издржавање његовог детета, а и сам окривљени није тврдио супротно, обећавајући да ће оштећеној исплатити надокнаду.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Елизабета Арсовски;с.р.

Председник већа - судија
Бојан Мишић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, а преко
овог суда, у року од 15 дана од дана
пријема писменог отправка пресуде.